

[Udenrigsministeren.]

fraskriver sig Retten til at føre Krig som et Middel i den nationale Politik's Tjeneste.

Med disse Bemærkninger har jeg den Ære at anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Velvillie.

Jeg har dernæst den Ære at forelægge den mellem Danmark og Haïti den 5. April d. A. afsluttede Forligs- og Voldgiftstraktat for det høje Ting.

Initiativet til Forhandlingerne om denne Traktat er udgaet fra Haïti, der oprindeligt foreslog at afslutte en lignende Traktat som den mellem Haïti og de Forenede Stater af 7. Januar 1909. Som Svar paa denne Henvendelse meddelte den danske Regering, at man i Princippet vilde være villig til at afslutte en Voldgiftstraktat, men at man vilde anse det for ønskeligt, at det kunde blive en Traktat af mere moderne Type.

Efter at der er ført en Række Forhandlinger mellem Haïtis Gesandt i Washington og Danmarks derværende Gesandt, lykkedes det at tilvejebringe Enighed om den Traktat, der nu forelægges til Rigsdagens Godkendelse.

Traktaten er af moderne Type og henviser først alle Stridigheder mellem de to Lande, der ikke har kunnet løses ad diplomatisk Vej, til Forligsbehandling for en Forligsmand udnævnt i Forening af de kontraherende Parter. Saafremt et Strids-spørgsmaal ikke har kunnet løses ved Forligsbehandling, forpligter Regeringerne sig til at forelægge det for den faste Domstol for mellempøkelig Retspleje. Traktaten indeholder ingen Indskrænkninger med Hensyn til, hvilke Sager der kan behandles ved Voldgift, undtagen den, at hvis Uoverensstemmelsen er Genstand for Behandling ved et af de to Landes Domstole, skal den først kunne behandles efter de i Traktaten indeholdte Forskrifter, naar endelig Dom er afsagt af vedkommende Domstolsmyndighed i det paagældende Land.

Med disse Bemærkninger har jeg den Ære at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie. Man kan sige, at Haïti ligger langt borte. Hvad Forbindelse har vi med Haïti? Men der har dog i Tidens Løb boet adskillige Danske der, og ikke saa faa bor der endnu, foruden at vi har en Del Handelsinteresser i Haïti, saa det er ikke uden Betydning at faa en Traktat som denne afsluttet med dette Land. Jo flere Traktater vi kan faa med smaa og store Magter Verden over, des bedre, og

vi har i alt Fald ikke Grund til at rynke paa Næsen ad smaa Stater, der ligger langt borte fra os; for Haïti ligger Danmark jo lige saa langt borte.

Jefsen Christensen: Det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning indeholder, som nævnt af den højtærede Udenrigsminister, ikke Anvisning paa at henvise alle opdukkende Meningsforskelligheder og mulige Stridigheder mellem de to Stater til Voldgiftsafgørelse, men kun de Meningsforskelligheder og mulige Stridigheder, der er af retlig Natur. Jeg skal dog gerne paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for Godkendelse af Forslaget, thi ethvert Land og enhver Verdensdel maa selvfølgelig tage Hensyn til de Forhold indenfor egne Grænser, der er bestemmende for, i hvor hurtigt et Tempo man kan gaa frem i Spørgsmaal af den foreliggende Art. Hovedsagen er i hvert Tilfælde, at der i Indledningen til Traktaten slaas fast, at Danmark og de Forenede Stater er

„besjælet af Ønsket om ved deres Eksempel ikke blot at vise deres Fordømmelse af Krig som et Middel for national Politik i deres indbyrdes Forhold, men ogsaa at fremskynde det Tidspunkt, da en Forbedring af den internationale Ordning til fredelig Afgørelse af mellempøkelige Tvistigheder for steds har fjernet Muligheden af Krig imellem nogen af Verdens Magter.“

Jeg er enig med Udenrigsministeriet i, at det foreliggende Forslag er et betydeligt Fremskridt sammenlignet med Voldgiftskonventionen mellem de to Lande af 18. Maj 1908, og jeg skal med disse Ord anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Forslaget.

Bramsnæs: Det er sikkert nok, at den reelle Interesse i at faa afsluttet en Voldgiftstraktat med Amerikas Forenede Stater er langt større end den Interesse, der kan være i at faa afsluttet en Voldgiftstraktat med Haïti, men jeg kan ikke nægte, naar jeg nu har Tilladelse til at omtale disse to Forslag samtidig og sammenligner dem, at jeg egentlig glæder mig mere over Voldgiftstraktaten med Haïti end over Traktaten med de Forenede Stater, thi den første er jo saaledes, som man bør ønske sig en Voldgiftstraktat; den siger i Virkeligheden, hvad ogsaa den højtærede Udenrigsminister fremhævede, at alle Spørgsmaal skal underkastes Forligsbehandling, og hvis denne ikke lykkes, saa Voldgift — der er ingen Undtagelse derfra.